Saviesa professional

Per PepMaria el dl., 01/02/2016 - 09:00

La Berta ha treballat tres anys en una empresa multinacional d'assegurances, viatjant per tot Europa. Quan l'empresa li ha ofert un contracte amb més responsabilitat, s'ha adonat que no està motivada i vol fer quelcom que serveixi més a la societat. Recorda haver fet una feina amb molta motivació quan va estar de pràctiques en una regió pobra de Centre Amèrica.En Josep ha treballat molts anys en una gran empresa, i ara que està sobre els 50, l'empresa ha plegat. Als darrers cinc anys, a més, un problema familiar l'ha portat a aprofundir molt en la seva vida interior. Ara vol buscar un tipus de feina diferent i dedicar més temps a tenir cura de la família.
La Teresa ha treballat vuit anys al sector financer a Frankfurt i s'ha adonat que vol canviar d'empresa i d'orientació. Les seves conviccions de fe la porten a considerar que la seva feina ha de tenir quelcom a veure amb fer un món més just.
Aquest tres casos ens remeten a professionals a qui certes circumstàncies els han despertat el desig de reorientar la vida professional, incloent-hi el component de "millorar la societat".
Com donar-los pistes que els orientin? Em ve a la memòria una frase amb què algú va resumir l'estil de prendre decisions d'Ignasi de Loiola:
"Sàviament imprudent, Ignasi seguia pas a pas la guia immediata de l'Esperit, que el conduïa suaument cap allà on ell no sabia." (Jeroni Nadal)
Aquesta frase ofereix pistes als nostres professionals en estat de reorientació.

1. "Cap allà on ell no sabia". Ignasi no es fixava metes concretes de l'estil "vull arribar a tal posició concreta". El que sabia era que se sentia interiorment mogut a fer passos, i no el vencia la mandra de caminar.
2. "Pas a pas... suaument". Ignasi no es fixava ritmes de canvi per caminar, ni feia carreres. S'escoltava per dins i això es traduïa en descobrir cruïlles en el camí allà on altres només haurien trobat un senyal de "segueix endavant en la mateixa direcció". I anava avançant pas a pas, cruïlla a cruïlla.
3. "Sàviament". L'original llatí de "sàviament" és "sapienter", que ve de "sapere". "Sapere" vol dir alhora saber i assaborir. A Ignasi, un sentit interior li permetia d'assaborir el regust que li deixaven les opcions que anava prenent. El feia capaç d'avaluar si aquestes opcions tenien qualitat. I aleshores prenia decisions per fer créixer les accions que conferien qualitat a la seva vida.
4. "...seguia... la guia immediata de l'Esperit". Ignasi identificava aquest sentit intern, aquesta saviesa, amb la presència immediata de l'Esperit de Déu al seu cor.

La Berta, en Josep i la Teresa han assaborit el seu passat professional i desitgen que el seu futur tingui més gust per a ells i per al món. Tant de bo que trobin temps, espais i amics per anar fent passos cap a una vida i una professió de més qualitat.
.....
· Quins elements "donen bon gust" a la meva vida professional? I a la meva vida ciutadana? I a la meva vida familiar?
· Tendeixo més a plantejar-me metes concretes i ritmes concrets, o bé el desig d'augmentar el gust de la meva vida?
· Quins temps, espais i amics em permeten assaborir la qualitat de les meves decisions?
.....
Un text de la tradició bíblica descriu els *dons* que l'Esperit de Déu fa créixer en els cors de les persones (Isaïes 11, 1-4a).
Un rebrot naixerà de la soca de Jessè,
brotarà un plançó de les seves arrels.
L'Esperit del Senyor reposarà damunt d'ell:
esperit de saviesa i d'enteniment,
esperit de consell i de fortalesa,
esperit de coneixement i de reverència pel Senyor;
esperit que li inspiri com reverenciar-lo.
No jutjarà per les aparences ni decidirà pel que senti a dir;
farà justícia als desvalguts,
sentenciarà amb rectitud a favor dels pobres.